

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 344/2026
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Божидар Лековић и Милош Лековић, адвокати из ..., против тужених ББ и ВВ са непознатим пребивалиштем у ..., чији је привремени заступник Игор Вуловић адвокат из ... и тужене ГГ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3488/23 од 15.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3488/23 од 15.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3488/23 од 15.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 4232/20 од 22.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља по основу одржаја стекла право својине на преосталих 1/3 идеална дела стана број ..., површине 49м² на улазу број ..., као посебног дела зграде – објекта број ... на парцели ... КО ..., тако да стицањем права својине на том идеалном уделу тужиља има право својине на стану површине 49м² који се састоји од собе, кухиње, купатила, предсобља и терасе, што су тужени дужни признати и трпети да тужиља на основу ове пресуде то право упише код надлежне Службе за катастар непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је по основу одржаја стекла право својине са додатним уделом од 66/337 идеалних делова на парцели ... КО ..., на којој већ има право сусвојине са уделом од 132/337 идеалних делова, чиме стиче право сусвојине на тој парцели са уделом од 198/337 идеалних делова, што су тужени дужни признати и трпети да тужиља на основу ове пресуде то право упише код надлежне Службе за катастар непокретности. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3488/23 од 15.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 4232/20 од 22.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет овог спора је захтев тужиле, сувласнице са 2/3 идеална дела стана број ..., површине 49м² на улазу број ... објекта број ..., на парцели ... КО ..., и сувласнице са 132/337 идеалних делова означене парцеле, за утврђење права сусвојине са још 1/3 идеална дела предметног стана и још 66/337 идеалних делова парцеле. Правни основ тужбеног захтева је одржај (члан 28. Закона о основама својинскоправних односа), а заснован је на чињеници да се тужила од закључења предуговора о купопродаји непокретности Ов .../... од 14.04.2000. године са продавцима – туженима ББ и ВВ, и њиховим сада покојним оцем ДД (закљученог током спора вођеног између наследника власника предметне непокретност) налази у несметаној државини спорног стана, на којем је поравнањем П 3099/10 од 24.08.2010. године утврђено њено право сусвојине са 2/3 идеална дела и право сусвојине сада покојног ДД са уделом од 1/3 идеална дела, по основу наслеђа имовине њихових правних претходника.

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев са образложењем да нису испуњени услови предвиђени чланом 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа за стицање својине одржајем, јер тужила нема закониту државину у значењу из члана 72. став 1. наведеног закона – предуговор о купопродаји непокретности није пуноважан правни основ који је подобан за стицање права својине, већ уговор којим се уговарачи обавезују да ће накнадно закључити други, главни уговор, али ни услови за стицање својине одржајем из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа јер тужила нема савесну државину у значењу из члана 72. став 2. тог закона – знала је да држи стан на којем је правни претходник тужених ББ и ВВ сувласник са одређеним идеалним уделом.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања које су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично правним споровима, које би због другачијих пресуђења оправдале потребу да се о тужилиној посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе.

О изјављеној посебној ревизије није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права, по питању савесности тужилине државине на целом спорном стану.

Према одредби члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова. Тужила од закључења судског поравнања П 3099/10 од 24.08.2010. године зна да на предметном стану постоји право сусвојине правног претходника тужених ББ и ВВ, са уделом од 1/3 идеална дела (у односу на који удео је усмерена њена тужба за стицање права својине одржајем), и да зато стан који држи није њена својина. Подношењем тужбе за стицање права својине по основу одржаја на сувласничком

уделу правног претходника тужених ББ и ВВ тужила покушава исправити свој пропуст да сагласно члану 5. предуговора о купопродаји непокретности Ов. .../... од 14.04.2000. године, након утврђења сусвојинског удела продавца из тог уговора (означеним судским поравнањем) захтева од њега закључење уговора о купопродаји, односно од суда захтева да наложи другој страни која одбија да приступи закључењу главног уговора да такав уговор закључи у року који јој суд одреди (члан 45. став 4. Закона о облигационим односима).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилина ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Вредност предмета овог спора одређена је тужби износом од 100.000,00 динара, који не прелази вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић